Роберт Фрост

Що сказали мої п'ять десятків...

Я юний був, а вчителі — старі...
Як лід, вогню боявсь о тій порі.
І в муках, що з металів творять сплав,
Од стариків минуле пізнавав.

Тепер, старий, я вчусь у молодих,
Відлита маса прагне форм нових,
І, шви наклавши, знову йде в життя.
У молоді я вчуся майбуття.